

"Ὁρασις τοῦ ἁγίου Διαδόχου,
ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἡπείρου.

α' Ἐρώτ. — Τί δὴ τοσοῦτον τὴν ἔρημον ἐθαύμασας, εἶπέ
μοι, δέομαί σου; νύκτωρ ἠρεμούσης μου τῆς ψυχῆς ἠρώτουν
5 ὡσανεὶ παρόντα τὸν σοφὸν Ἰωάννην. ὦ πολύφημε καὶ μήτηρ
Ἐκκλησία, τί περὶ τὸ ἄγριον ἐκεῖνο καὶ ἀνεπιμέλητον οὕτω
θερμῶς, πάλιν ἔλεγον, διέκεισο πρόσωπον; ἢ τί τὴν ἀνθρωπί-
νας ἀκοᾶς τέρπουσαν βοὴν ἀψύχῳ οὕτως ἠδέως ἐβόας ἐν
ἐρήμῳ; καὶ αὐτός, μᾶλλον δὲ ὡς αὐτός μοι παρεισελθὼν διε-
10 λέχθη λόγοις.

Ἄποκρ. — Καὶ πῶς, ἔφη, σοὶ λαλήσαι δυνήσομαι, ὃ ἔξω
πυλῶν τοῦ φθαρμοῦ αἰῶνος τῷ τέως ἐν αὐτῷ ἕως ὃ Θεὸς
θέλει ἐνδιάγοντι, φίλε;

β' Ἐρ. — Δυνήση, ἔφην, θαυμάσιε, τὸν ἔρωτά σου τῆς σοφίας
15 εἰ θελήσεις ὀφθῆναι μοι ἐν ἐρωτήσεσι λόγων, καὶ εἰ βούλει συν-
τάξομαι, εἰς αὐτὸ φθάσας τὸ χωρίον τῶν λόγων, ἵνα σὺ μὲν
διδάξης ἐγὼ δὲ μάθω τίνας δὴ χάριν ἕτερψας οὕτως τοῖς λό-
γοις καὶ τῷ βίῳ τὴν ἐρημίαν, ἀνδρεῖε, πόλιν ἀρετῶν ἐκεῖσε
συστησάμενος;

20 Ἄπ. — Βίου μὲν, ἔφη, καθαρότητος ἵχνος, ἐρημίας ὁσμῆ,
πολιτικῶν δὲ ἠθῶν ἀπαλλαγῆ ἢ τῆς ἐκεῖ σιωπῆς εὐσχημος
ὁμιλία, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ζάλην τῶν ἀνθρωπίνων ἐκεῖσε δια-